

Příběh šílenýho hráče - Ryvolové, bratři

1984

Dmi A7 Dmi
Tam na pasece u lesa je kopa rozvalin
C7 F Bb A7
pár vohořelejch trámů, jinak kopřivy a blín
Dmi Gmi F A7
v noci tam slyšíš kytaru a divnej řev a pláč
Dmi A7 Dmi
nad ruinou na prach spálenou kvílí šílenej hráč

Byl to Bak

Tam kdysi knajpa stávala, snad někdo z vás ji znal
já tenkrát taky s kytarou jsem v šenku sedával
tam bylo vždycky pití dost a dobrý muziky
než přišel smutnej konec týhle lesní putyky

Byl to Bak

Když na jaře sníh odplaval a přijel první vlak
z něj divnej hobo vyskočil, měl kytaru a vak
oči mu peklem svítily, když do hospody vlez
a rázem bylo ticho, jenom v koutě zavyl pes

Byl to Raf

Co takhle trochu muziky - ten divous hovoří
a do strun ruku bachratou s rámusem zaboří
a prsty se mu rozběhly, jak myši hladový
tak začal děsnej večírek v tý chýši jedový

Byl to Bak

My sotva sme mu stačili, von jako blázen hrál
a jako šnelcug bez brzdy akordy fofroval
ta ruka mu jen svištěla jak namydlenej blesk
a ve vočích měl šílenej a nebezpečnej lesk

Byl to Bak

Hráli jsme třetí hodinu rychle jak vichřice
a leckterýmu hráčovi už klesla palice
jen tenhle ďábel kytarovej nepřestává hrát
až stala se ta strašná věc, co musela se stát

Byl to Bak

Když struny začnou praskat a my popadáme dech
a pučejře jak višně máme dávno na prstech
tu vozejvá se rachot, jak když padaj kameny
vod ruky se mu zablejskne, vyšlehnou plameny

Byl to Bak

My jenom voči valíme, jme v šoku drobátko
co s jedním chlapem udělá hořlavý trsátko
než barman z dveří vyletí, hasiče zavolá
jak táborák už celá krčma jasně plápolá

Byl to Bak

Už z vokna chlapi sypou se a zdrhají do dálky
a voheň hučí salónem a bouchají kořalky
tři dny a čtyři noci požár tuhle knajpu žral
a do posledka šílený hráč na kytaru hrál

Byl to Bak

Kdo pořádně nás poslouchal, ten už se nediví
že tenkrát vohněm skončilo to hraní strašlivý
ten ví, že hráči šílený neutečou trestu
a když už chci hrát trsátkem, tak jenom z azbestu